

ARQUEOREPORT

FULL INFORMATIU DEL GRUP D'ARQUEOLOGIA
"PELEGRÍ CASADES I GRAMATXES"
(Secció d'Història i Art)

Any 5

Núm. 8/42

Febrer 2015

ES TREPUCÓ

El poblat des Trepucó és un dels jaciments arqueològics més importants de Menorca. El seu gran talaiot i la seva taula, la més gran de l'illa, són exemples destacats de la cultura talaiòtica menorquina. Les taules, formades per dos grans blocs de pedra que recorden una taula, només es troben a Menorca i formaven part de santuaris religiosos i funeraris. Trepucó fou un dels assentaments murallats més grans de Menorca amb una àrea de 5.000 m². Actualment només conserva una petita part de l'assentament. Es conserven alguns vestigis de l'antiga muralla, dos torres quadrades en el mur oest, dos talaiots, el recinte de taula i alguns restes d'habitacles.

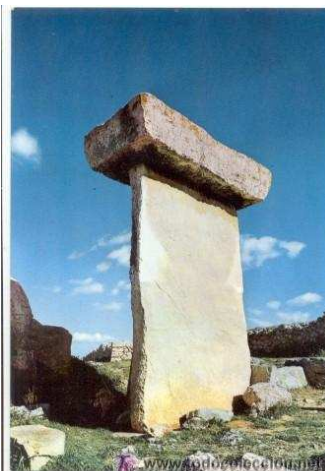
Aquest poblat està situat als afores de Maó, té més de 3000 anys i fou destruït durant la Segona Guerra Púnica. L'abandó sobtat dels seus habitants va fer possible que en el moment de la seva excavació arqueològica, portada a cap l'any 1931 per l'arqueòloga anglesa Margaret Murray, es recuperés una de les col·leccions més ben conservades d'estrís domèstics de la cultura

talaiòtica. Les peces estan exposades en el Museu de Menorca.

Les excavacions arqueològiques indiquen que en el passat hi havia en el poblat al menys set talaiots, dels quals només se'n conserven dos. Aquestes construccions de pedra servien de torres de defensa i de control del territori, El talaiot central és un dels més grans de Menorca, i adossat a la muralla hi ha el segon, molt més petit però ben conservat.

En el recinte de taula hi podem veure el que era la porta d'accés, molt comú en tots aquests recintes, i les pilastres que l'envolten; per a evitar la caiguda de la gran taula, s'hi va posar un contrafort de formigó a la part del darrera, com es pot veure a la foto, fet que va portar moltes controvèrsies, doncs té un impacte negatiu força evident.

El jaciment va ser declarat monument històric nacional el 1931. Avui dia forma part de la llista dels 25 jaciments arqueològics de Menorca que opten a la candidatura de Patrimoni Mundial de la UNESCO com a representant de la singular cultura talaiòtica de l'illa.

MOTILLA DEL AZUER

La Motilla del Azuer constitueix el jaciment més representatiu de l'Edat del Bronze a La Mancha (Ciudad Real) a 11 Km. de Daimiel (Espanya), dintre d'una tipologia d'assentament únic a la Prehistòria, les "motillas" que són assentaments fortificats situats en zones planes i properes a rius o aiguërols. A l'actualitat se'n coneixen més de 20 de les que només s'ha excavat de manera sistemàtica la de la Motilla del Azuer. Els treballs de camp es van iniciar el 1973 per arqueòlegs de la Universitat de Granada.

Aquesta va estar ocupada durant l'Edat del Bronze (2200-1500 aC.). Està integrada per un nucli central format per una torre i diversos recintes murallats amb un sistema de circulació interna a través de passadissos d'aspecte laberíntic. A la part oriental, hi hauria la zona de pati amb un pou que arribaria fins a la cap freàtica. Fins ara és el pou

més antic conegut a la península ibèrica, segons alguns investigadors.

Grups de no més de cent persones hi vivien en cases de pedra i fang amb coberta vegetal a l'exterior de la fortificació. La distribució de la necròpolis coincideix amb l'àrea d'ubicació de les cases.

Les "motillas" tenien una important funció de control i gestió del territori i els seus recursos econòmics. A l'interior de la fortificació s'hi realitzaven diverses activitats com el control de l'aigua i l'emmagatzematge de cereals. De la mateixa manera altres espais interns s'utilitzaven com a estables per a animals i uns altres per a la producció de ceràmica.

Les "motillas" tenien una important funció de control i gestió del territori i els seus recursos econòmics.

A l'interior de la fortificació s'hi realitzaven diverses activitats com el control de l'aigua i l'emmagatzematge de cereals. De la mateixa manera altres espais interns s'utilitzaven com a estables per a animals i uns altres per a la producció de ceràmica.

La seva economia es basava en l'agricultura i, especialment, el cultiu de cereals. La cria d'animals, sobretot ovelles, cabres suposava també una base important de la seva economia.

